

Istentisztelet Tata 2017. szeptember 24.

Lekció: Ezékiel 34. Textus: Jn 10,11

Kedves Testvéreim!

Tovább haladunk János evangéliumának olvasásával a Biblia olvasókalauz vezetésével, ahol egy újabb én vagyok mondás kerül elénk. A **múlt héten** Jézus önmagát a jeruzsálemi csodálatos látképpel, fényes, ünnepi kivilágítás mellett, vagy annak ellenére mondja a **világ világosságának**. A most hallott igeszakasz pedig egy következőt hoz elénk. „*Jézus a jó pásztor.*” Amilyen könnyű volt azonosulni a világosság gondolatával, főleg úgy, hogy egész héten esett és borongós, sötét idő volt. Most annyival nehezebb talán a pásztor kép gondolatával. Ugyanis **ma már nincsenek pásztorok**. Legalábbis a szűk környezetünkben. Faluhelyen talán még csak-csak, de városban maximum a betlehemes előadások során, a subában beöltöztetett gyerekek kapcsán tudjuk ezt elképzelni. Jézus Krisztus üzenete azonban ma is élő és ható, tehát értelmeznünk és élnünk kell vele. Úgy, hogy ma már nincsenek pásztorok, vagy mondhatnám így is, nincs **szükség a pásztorokra**. Nincs szükség. A probléma azonban ott van, hogy a jó Pásztorral, Jézus Krisztussal kapcsolatban is gyakran így vagyunk. **Miért?** Azért mert olyan **régies** – mint a pásztor munka, hivatás. Idejét múlt az, hogy valaki az egész életét valaminek szentelje, alárendelje, úgy hogy közben **nem lesz tőle** elképesztően gazdag, sikeres és népszerű. Ilyen a pásztor szakma. És ilyen a Jézus Krisztus szerinti élet is. Régies dolgok ezek. **Nincs szükség pásztorra**. Miért nincs még? Mert elég **bántó, lekezelő, megszégyenítő dolog**.

Mert ha van pásztor, van nyáj is. Ha van nyáj, akkor azon belül juhok is. De ha kevésbé kedves szinonimát keresek, akkor a birka szót használjuk. **Ha van pásztorod, birka vagy...** Fordítom. Ha hiszel Istenben, buta vagy. Ha jársz templomba, akkor egy megvezetett ember vagy a papok, egyház, meg minden csaló által. Ha alárendeled magad Valakinek, akkor te nem érted miről szól az igazi, való világ az önmagunk megvalósítása. Ha nem csak az aláírások miatt jársz istentiszteletre, hanem még érdekel is az ott elhangzott dolgok, vagy érdekel a közösség, akkor te nem vagy normális, lúzer vagy... Ha van pásztorod, birka vagy. **Nem vagyok birka, nem kell pásztor...** Önállóságunk és függetlenségünk útvesztője hosszabb vagy rövidebb idő után azonban mindig problémákba, konfliktusokba és tragédiákba vezet. Legyen szó **személyes életről**, amelyben ott vannak döntéseink, vágyaink, érzelmeink, sikereink és csalódásaink. Nincs itt olyan közöttünk, aki ne lett volna **áldozat a saját** mohósága, önzése, lustasága vagy irigysége miatt. Áldozat, ahol sérültek családi, baráti kapcsolatok, házasságok és még sorolhatnám. De ez az **önállóság és függetlenség** megmutatkozhat **a vagyonban, egészségben vagy a karrierben** is. Talán többen tapasztaltatok már, hogy milyen egyik pillanatról a másikra **szenvedővé válni** ebben a nagy függésben. Szenvedni egy hitel miatt, szenvedni egy betegség miatt, szenvedni egy munkahelyi megfelelés miatt. Ekkor pedig még **nem beszéltünk a halál**, a gyász, a veszteségek fájdalmairól, amelyek aztán valóban képesek a saját önhitt, független életünket a teljes depresszió és magány felé sodorni. **Tudjátok**, régen Izraelben, ahol a pásztorok élete teljesen megszokott és indokolt volt, nem azért voltak ők, mert a juhok, a birkák pontosan tudták, hogy mikor

mit szabad legelniük. Nem azért voltak a pásztorok, mert a nyáj meg tudta magát védeni minden veszedelem ellen. Hanem éppen azért, **mert erre nem voltak képesek.** És kellett valaki, aki segíti őket, hogy egészségesek és erősek legyenek. Hát a **személyes életünkre** nézve sem azért van egy pásztor, **mert minden olyan tökéletes. Hanem azért, mert semmi sem az.** A pásztor nem a nyáj ellen van, hanem érte. A Jó Pásztor nem ellened van, hanem érted. Jézus Krisztus nem ellened van, hanem a bűn ellen, amely tönkreteszi az életedet, környezetedet. Jézus mondja neked ma: „*Én vagyok a jó pásztor, a jó pásztor életét adja a juhokért.*” Fontos tehát, hogy **hol tartasz** az életedben. **Megelégted** a bolyongásodat céltalanul, és csalódtál már a világ függetlenítő tervében? Ha igen, van egy **örömhírem:** van pásztorod, aki jó! Olyan, aki ismer téged és szeret is. Sőt, az életét adta érted. Ha pedig már ismered őt, akkor meghallod a hangját a mindennapjaidban, hogy merre akar vezetni téged ebben az életben, az örök élet felé.

II. Önmagában itt azonban **nem érhet véget** a mai gondolkodásunk. Nem állhatunk meg ott, hogy van Megváltója életünknek. Ennek következményei is vannak. Lehetne a **párhuzamot** hozni az evangéliumokból. *Én vagyok a világ világossága – Ti vagytok a világ világossága// Én vagyok a jópásztor – Ti vagytok a jópásztorok!* Csak **ilyen nincs.** De az Ószövetségből, **Ezékiel** próféta könyvéből kiindulva találhatunk érvényes üzenetet magunkra nézve is. A próféta Isten üzenetét adja tovább a fogságban élő népnek, akik idegen földön szenvedik el bűneik következményét. A felolvasott fejezetben azonban Isten a pásztorokat kéri számon azért, hogy a népet elhanyagolták, kifosztották, élősködtek rajtuk. Itt a pásztorok a vezetőket jelentik.

Azokat a vezetőket, akiket Isten a nép élére állított királyként, papként, prófétaként. Olyan személyeket, akik elhívtak, felhatalmazottak voltak. Mégis a nép fölé helyezték magukat. Pedig a pásztor feladata a nyáj ápolása, gondozása, legeltetése és fegyelmezése volt. Nem pedig a kihasználása. Itt visszaemelve a **saját helyzetünket,** hiszem, hogy aki megértette, hogy van pásztor a és ezt a pásztor, Jézus Krisztust elfogadta az életében vezetőként, az maga is vezetővé vált mások számára. Tehát **pásztorok vagyunk, Jézus Krisztus felé vezető** emberek. Érdekes, hogy ez a mozzanata a **keresztyén életnek lelkipálcázása,** a pálcázás, vagy csúnyább nevén pálcázáslélektan egészen új keletű dolog. Nagy reformátoraink, akik 500 évvel ezelőtt megújították egyházunkat nem beszélnek ilyen egyéni gondoskodásról. **Kálvinnál** hírét sem olvastam ennek a pálcázási munkának, csupán egyetlen aspektusát: **fegyelmezés.** A pálcázási munka **villanypálcázási** munka lett. Benn kell tartani az egyházban, gyülekezetben az embert, és akkor minden rendben lesz. Még mielőtt azonban reformátor eleinket hibáztatnánk fontos kiemelni: a **mai világ teljesen más.** Ma az egyén a társadalom felé van helyezve. Önállóság, függetlenség, elszigetelődés a jellemző. Kálvinék idejében a **közösség** valóban **gyógyír** volt. A rendszeres igehallgatással, magyarázattal, úrvacsorával, személyes bizalmasítételekkel, bűnvallásokkal. A mai ember életéből ez már kiveszett. Ma az **egyén van, a maga saját kis világában,** akit ki kell onnan mozdtatni, szabadítani. Ehhez kell a pálcázási szolgálat, életvitel. Csak ne legyünk villanypálcázások, ahol a közösséget, a gyülekezetet, a konfirmációt akarjuk fegyelmezésként, akaratfitogtatásként alkalmazni. Mert akkor óriási hibát követünk el.

Az igazi pásztori szolgálatban fontos a fegyelmezés, a határok megszabása, de még ugyanilyen fontos a gondoskodás, ápolás, táplálás. A másik meghallgatása és életének el nem utasítása. Valamint a nyáj, a közösség, gyülekezet felé vezetés, ahol valódi örömben élhet.

Testvéreim! Pásztorok vagytok! Ebben biztos vagyok. Pásztorok, vezetők vagytok a családokban, Krisztus felé vezetők a gyermekek, unokák, szülők, nagyszülők számára. De pásztorok vagytok **Ti tanárok**, óvónők és dadák, amikor a gyerekeket, diákokat tanítjátok és nevelitek! Pásztorok vagytok **Ti vállalkozók**, akik az alkalmazottakban nem csak a profitot látjátok, hanem a szükségeket és a nehézségeket is. Pásztor a **gimnazista** az osztályában, ha képes békességet teremteni és önzetlenül szeretni. Pásztor az **eladó** a vevőnek, a **nyugdíjas** a fiatalabb generációnak, a kétkezi munkás a társainak. **Pásztor vagy**, ha képes vagy magadat Jézus élete szerint élni és másokat is erre buzdítani. **Pásztor vagy**, ha előbb látod meg a másik szükségét, mielőtt a sajátodat teljesítenéd. **Pásztor vagy**, ha szeretnéd a krisztusi életedet hivatásként megélni. Kívánom, hogy pásztorságunk ne legyen elmarasztalva számon kért, hanem tudjunk bölcsességet kérve, közösen haladva a Jó Pásztorig, Jézus Krisztusig vezetni még sokakat. Ámen!